

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg gerne sige, at naar han ikke kunde gaa med til en Lovgivning paa Helligdagsomraadet, medmindre der var Tale om Omraader, hvor Dispensationer ikke var nødvendige, saa er det meget beklageligt for det ærede Medlem, for saa maa han jo være en Modstander af hele den Helligdagslovgivning, vi har her i Landet, idet denne netop bygger paa Adgang til Dispensationer. Jeg maa fastholde, at det er ejendommeligt, at det ærede Medlem stiller sig paa det Standpunkt positivt at afvise al Forhandling om den paagældende Konvention, naar det ærede Medlems egen Regering i sin Indstilling til Arbejdsbureauet i sin Tid gav sin Tilslutning i alle Enkeltheder til det System, som man bygger paa gennem Konventionen. Jeg kan heller ikke tro, det kan være rigtigt. Jeg vil tro, at i Udvalget vil det vise sig, at det ærede Medlems Parti staar bagved den Opfattelse, som Partiets Regering havde, medens det var ved Magten.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at hans Opfattelse af Bestemmelserne for Nationernes Forbund er forkert. Der er ikke Tale om, at Pægten for Nationernes Forbund blot i Almindelighed taler om at stræbe hen imod 8 Timers Arbejdsdags-Princippets Gennemførelse, men der er i disse Bestemmelser, som det ærede Medlem vil se, naar han gennemlæser dem, positivt Tale om Fastsættelse af en Maksimalarbejdstid og en Maksimalarbejdsuge.

Jeg vil endvidere gerne sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem siger, at der var Forskel mellem en Lovgivning paa dette Omraade og den Ordning, der er gennemført for Statstjenestemændenes Vedkommende, har det ærede Medlem jo ikke Ret deri, hvis han gaar ud fra sit eget og sit eget Partis Standpunkt paa dette Omraade. Der er ikke Tale om, at det ærede Medlems Parti har den Opfattelse, at Staten nødvendigvis maatte være enig med Statstjenestemændene om den Tjenestetidsordning, de gaar ind under. Nej, det ærede Medlems Parti har hele Tiden indtaget det Standpunkt, at Staten har Ret til at fastsætte Arbejdstiden for de Tjenestemænd, der er i Statens Tjeneste, og denne Ret har Staten, medens det ærede Medlems Parti havde Regeringsmagten, anvendt paa den Maade, at 8 Timers Arbejdsdagen er gennemført efter ganske samme Principper som de, der her foreligger Forslag om fra den højtærede Socialminister.

Endelig vil jeg sige, at naar det ærede Medlem udtaler, at Venstres Ordfører tidligere ikke har givet Udtryk for, at han ikke

var Modstander af selve Princippet, om en videre Lovgivning om Arbejdstiden, er det jo ikke rigtigt, for naar den daværende Ordfører udtalte sig paa den Maade, at man maa se Tiden an, naar den Dag kommer, da det vil være forsvarligt at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen, saa ligger dog deri, at han ser en Mulighed for, at den Dag kan komme, selv om han mener, at den i Øjeblikket ikke er kommet. Altsaa, han stiller sig ikke paa det Standpunkt, som det ærede Medlem staar paa i Dag, positivt at afvise enhver Tanke om yderligere Lovgivning vedrørende Arbejdstiden. Det ærede Medlem fremsatte dernæst en ejendommelig Bemærkning, idet han sagde, at Konventionens Bestemmelser kan fraviges, men kun, naar Arbejderne vil fravige dem. Ja, der er Tale om en Lovgivning vedrørende Arbejdstid, og denne Lovgivning giver Adgang til visse Undtagelser, og de kan overhovedet kun blive effektive, naar Arbejderne og Arbejdsgiverne er enige om at forlænge Arbejdsdagen, paa samme Maade som Forlængelse af Arbejdsdagen nu kun kan ske, naar de to Parter er enige derom.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem den ejendommelige Opfattelse, at jeg skulde mene, at Venstre overhovedet ikke havde undersøgt et Spøgsmaal, medmindre Partiet var enig med mig. Det er en af de spøgefulde Vendinger, som det ærede Medlem har saa let ved, men som i øvrigt ikke har noget Indhold. Det, jeg tillod mig at vise, var, at Venstrepartiets Stilling, naar man tog alle Kendsgerninger i Betragtning, tydede paa, at man var inde paa en gal Opfattelse af hele Spørgsmaalet. Kendsgerningerne viser, at den dogmatiske Ordning, som Partiet er Modstander af, har vi i Øjeblikket, og den kan Partiet ikke ændre. Landstingsmand Hr. Madsen Mygdal kan holde nok saa mange Taler Landet over imod denne Ordning, han har ikke Magt til at ændre en Tøddel deri. Og det ærede Medlem kan efter Evne følge hans Spor, men der ændres ikke noget i den dogmatiske Ordning, de Herrer er Modstandere af; de staar hjælpeløse deroverfor. Derfor tyder Kendsgerningerne paa, at Partiet er inde i en Sækkegade paa dette Omraade, og det berettiger en til at sige til Partiet, at det skulde se at behandle dette Spørgsmaal paa samme Maade, som moderate og konservative Partier i andre Lande har gjort, nemlig behandle det rent praktisk. Derfor gaar mine Udtalelser heller ikke ud paa, at naar andre Lande er gaaet til Lovfæstelse, er det Bevis for, at vi skal gøre det her i Landet, men jeg viser der-